

Socialministerens kommentar til høringssvar fra landsretterne og Den Danske Dommerforening

Østre og Vestre Landsrets samt Den Danske Dommerforenings høringssvar af 4. og 5. maj 1999 vedlægges.

Såvel præsidenterne for landsretterne som Dommerforeningen giver udtryk for den opfattelse, at de sager, der efter lovforslaget er adgang til at få indbragt for landsretten, bør starte i byretterne, med fri ankeadgang til landsretterne, idet man bl.a. peger på, at prøvelsen ved Den sociale Ankestyrelse ikke kan erstatte domstolsprøvelse som en form for første instans, fordi Ankestyrelsen savner den uafhængighed, der er grundlæggende for domstolene.

Socialministeriet bemærker hertil, at foruden det traditionelle socialretlige klagesystem med adgang til at indbringe klage for det sociale nævn samt til Den sociale Ankestyrelse, sikres retssikkerheden gennem forslagets bestemmelser om, at kommuners og amtskommuners beslutninger om at iværksætte lovforslagets mindst indgribende foranstaltninger skal godkendes af det sociale nævn, ligesom det er det sociale nævn, der træffer afgørelse i sager om tilbageholdelse i boligen samt optagelse i særlige botilbud uden samtykke.

Nævnets godkendelser og afgørelser kan indbringes for Den sociale Ankestyrelse, og endelig kan Ankestyrelsens afgørelser i sager om tilbageholdelse i boligen samt optagelse i særlige botilbud uden samtykke forlanges forelagt for

landsretten efter reglerne i retsplejelovens Kapitel 43 a. Lovforslaget er udarbejdet i tæt samarbejde med Justitsministeriet, jf. min kommentar til Advokatrådets brev (L 199 - bilag 33).

Justitsministeriet og Socialministeriet har hidtil været enige i, at der hermed er taget de fornødne hensyn, der indgår i det traditionelle to-instansprincip, der ligger til grund for det danske domstolssystem, og jeg er ikke enig i Dommerforeningens opfattelse af, at Den sociale Ankestyrelse ikke skulle have den fornødne uafhængighed.

Når man sammenholder det forventede ringe sagsantal med behovet for at sikre en ensartet koordination og vejledning på landsplan, er det Socialministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at ændre forslaget til § 109 k, navnlig ikke når advokatbistanden omfatter Ankestyrelsens sagsbehandling og afgørelse. Der er på baggrund af ankefrekvensen i børnesagerne skønnet en sagsmængde i domstolssystemet på 35 retssager.

Det er endvidere Socialministeriets opfattelse, at en yderligere domstolsprøvelse i form af byretssager vil forlænge sagsbehandlingstiden i disse sager, som kan medføre en forringelse af levevilkårene for den enkelte.

Denne direkte ankeadgang udelukker naturligvis ikke den almindelige adgang til, at domstolene efterprøver administrative afgørelser.